

san és vertikálisan is jól vizsgázott ez a rendszer, miközben kihívásból nem volt hiány.

Ugyanakkor talán nem szentségtörés kijelenteni, alapvetően ennek az időszaknak is vannak pozitív hozadéakai. Értem ez alatt a virtuális tér adta lehetőségeket, azokat az eszközöket, melyeket remélhetőleg a hamarosan normalizálódó helyzetben is tovább tudunk majd vinni. Úgy vélem, minden felmerült nehézség mellett ezek a kihívások lehetőségek is. Nagyon sok olyan tapasztalatot sajátítunk el, amit be lehet építeni a jövőben a beiskolázási tevékenységbe, és akkor még hatékonyabbak lehetünk ezen a területen is.

Mivel töltöd most legszívesebben az idődet?

Megmondom őszintén, számomra Hermione Időnyerője lenne a leghasznosabb karácsonyi ajándék a Harry Potterből, bár a névnapom márciusban van, úgyhogy akkor is szívesen elfogadnám. Gyakran szembesülök vele, hogy sajnos egy nap csak huszonnégy órából áll, miközben feladat van bőven, ugyanakkor szerintem sokan vagyunk így ezzel, ahogy a kollégákkal folytatott beszélgetések során tapasztalom. Munka mellett viszonylag kevés időt szánok pihenésre, de ha mégis sikerül találni, akkor azt alapvetően a sport és az olvasás

tölti ki. A sport előnye, hogy feltölti az embert, és utána jobban megy a munka. Ilyenkor szokták rutinos interjúalanyok azt mondani, hogy színházba járnak és kirándulnak, de ezekkel a tevékenységekkel az a baj, hogy sok időt vesznek igénybe, úgyhogy ezeket kénytelen voltam kihúzni az elfoglaltságaim közül. Mivel a munkám egyben a hobbim is, nekem a konferenciára való utazás a kirándulás, hiszen nagyon jó dolog egy tudományos előadás után, mondjuk, a Szajna partján sétálni Párizsban, de mondhattam volna a Tiszát is Szegeden. Egyébként egy másik pozitív hozadéka ennek az időszaknak, hogy az ősz folyamán hét konferencián adtam elő úgy, hogy ki se léptem a dolgozószobámból. Természetesen nagyon szeretem a konferenciákon résztvevő kollégákat, jó lett volna velük személyesen találkozni, de a körülmények ellenére mégis sikerült megtartani a rendezvényeket, ráadásul azt az időt, amit egyébként utazásra fordítottam volna, most a hivatali feladatoknak lehetett szentelni. A mandátumom lejártáig számomra a közfeladatok ellátása megelőzi a saját szabadidős igényeimet.

Az interjút készítette: Szélpál Livia

„A SZÍVEM EGY DARABJA ITT MARAD”

Interjú Huszárné Mánfai Máriával

Huszárné Mánfai Mária tizennyolc éve került a PTE BTK kötelékébe, azóta vezette a Tanulmányi Osztályt. Az évek alatt pontosan, odaadóan és lelkiismeretesen végezte munkáját. Készséges, segítőkész volt kollégákkal, hallgatókkal, szülőikkel egyaránt. Hallgatóközpontú, lelkiismeretes,

odaadó és elkötelezett hozzáállása példaeértékű karunk számára.

Kérlek, mesélj arról, hogyan és mikor kerültél a karra, és a PTE BTK milyen szempontból határozta meg a pályafutásodat?

A Kertészeti Egyetemen végeztem, és a szakma iránti elkötelezettségemet mutatta, hogy mik-

robiológiai végzettséget is szereztem az egyetem elvégzése után. A Pannonvinnél dolgoztam, 13 évet töltöttem el itt. Elhivatott borászként éltem napjaimat elsősorban a Pezsgógyárban, amíg a privatizáció sokunk alól kihúzta a talajt. Óriási váltással a MATÁV-nál helyezkedtem el, ahol az üzleti kommunikációs üzletágban dolgozhattam, és marketinges végzettséget is szereztem. Sajnos az átszervezés ismét váltásra sarkalt, és ekkor kaptam a felkérést elődömtől, Lengvárszky Attilától, hogy a Tanulmányi Osztály élére álljak. Hatalmas kihívás volt, ismét nem a tanult szakmámban kellett helyt állnom. Teljesen más közeg, új világ várt. 2003. május 2-án léptem be a kapun. Három munkahelyem volt életemben – ezen ma már csak mosolyognak a fiatalok. Az elmúlt közel 18 év nagyon sok változást hozott az életemben, szegényebb lennék, ha nem dolgozhattam volna itt.

Mit jelent számodra a PTE BTK?

A közeg, ahová csöppentem a mai napig ámulatba ejt. A képzések sokszínűsége, emellett a hallgatókkal és oktatókkal kialakított kapcsolatok állandó mozgásban tartottak, nem volt időm a koromra figyelni. A lendület, a közös gondolkodások, tervezések vittek előre.

A kölcsönös tisztelet, az őszinte légkör, a folyamatos figyelem egymás iránt és a segítőkészség jellemi a munkatársaimat. Ez kiegészül szakmai tudással, sok év gyakorlattal, amely lehetővé teszi, hogy – követve a változásokat és minőségi tudást adva a fiataloknak – mindig flexibilis maradjon ez a kar. Hálás, büszke, bizakodó és lenyűgözött vagyok, ha a Karra, ha a nagy tudású oktatóinkra, a feltörekvő hallgatókra gondolok. Az együtt végzett munka, a közösen kialakított megoldások megerősítenek, és tele vagyok reményekkel a nehézségeket ígérő évekre gondolva is. A szívem egy darabja itt marad.

Milyen fontosabb mérföldköveket tudnál megemlíteni a munkádban?

Először is azt, amikor a Pécsi Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karán az 1992-1993. tanévben bevezetett kreditrendszerrel 2002-ben a kreditrendellel előírt új rendszer váltotta fel. Majd azt, amikor 2006-ban a Bologna-típusú képzés keretein belül zajlott tovább az oktatás, és az alapképzés mellett 2009-ben a mesterképzés a diszciplináris és a tanárképzésben is elindult. Míg az osztatlan tanárképzés keretein belül 2012-ben indult el az első évfolyam.

A bölcsészettudományokra jellemző sokszínűséget a képzési rendszerek változatossága és a nap-

pali és levelező tagozaton tanulmányaikat folytató hallgatók eltérő igényei adják. Emellett a nemzetközi hallgatók és a számukra indított képzések megjelenése, a tanárképzés átalakítása is összetett működést kölcsönöz a BTK-nak. A korábbi elektronikus tanulmányi rendszert 2015 novemberében felváltotta a NEPTUN-rendszer. Az előkészítés, a bevezetés folyamatában, az oktatások szervezésében és a betanulásban nagyon sok feladat hárult rám és a munkatársaimra. Az átállás, az adatok ellenőrzése, az új rendszer körüli problémák javítása és azok kommunikálása nehézségeket hozott, melyek megoldásában nagy szerepet kaptam kollégáimmal együtt.

Az egyik legnagyobb kihívást a szakszerű munkavégzés szempontjából a Felsőoktatási Információs Rendszer, a FIR-ként emlegetett elektronikus rendszer használata hozta. Ez egyfajta központi nyilvántartásként az intézmények, a hallgatók és az oktatók adatait tartalmazza, és biztosítja az intézményi adatok jogszabályban előírt nyilvánosságát. Kezelése, a feltöltött adatok helyessége nagy felelősség.

Mindezek mellett a Kar jövőjében stratégiai fontosságú, hogy a megváltozott tanárképzést és a külföldi hallgatókat a legmagasabb fokú hatékonysággal tudjuk kiszolgálni és segíteni. Munkánk olyan „szakma”, amit nem tanítanak, hanem az itt eltöltött idő segíti az ügyintézőket az elsajátításában.

Mire vagy a legbüszkébb a pályafutásodban?

Büszkeséggel tölt el az oktatókkal, a hallgatókkal és a munkatársaimmal kialakított kapcsolat. Amellett, hogy a dékáni vezetés színvonala és az egyetem alapvető értékrendjének megőrzése nagyon fontos a karon, folyamatosan képesek vagyunk követni a változásokat, amelyet sikerként éltem meg. Remélem, hogy nem csak én látom így!

Honnan ez a belső erő?

Azt gondolom, hogy a belső erő elsősorban ott-honról, a neveltetésemből ered, majd az ebből táplálkozó hitemből. Nyilván – ahogy idősödtem, talán bölcsőbb lettem – ez mindinkább kiteljesedett. Azt gondolom, hogy a mindennapokban és a mindennapi munkámban nagyon fontos szerepe van annak, hogy igyekszem elszámolni mindig az Égiek felé is mindazzal, amit teszek és mondok.

Tudom, hogy nagyon sokat tettél és teszel a hallgatókért, bármilyen kérdéssel fordulhatnak hozzád,

mindig segítő támogatást és válaszokat kapnak. A hallgatókkal hogyan alakult a kapcsolatod az évek során?

Talán arra vagyok a legbüszkébb, hogy a nagy korkülönbség ellenére, mindig tudtam figyelni a hallgatókat, és segíteni őket. Úgy érzem, hogy emberlelkű hivatalnokként tudtam szolgálni a munkámmal a fiatalokat. Összeszámoltam, kilenc HÖK elnökkel dolgoztam együtt. Mindenkivel jó kapcsolatom van azóta is, hogy már nem a BTK hallgatói. Azóta is részese vagyok munkájuk, életük alakulásának, örömeiknek, nehézségeiknek a mai napig. Voltak váratlan vagy nehezebb helyzetek, amikor gyorsan és jól kellett reagálnom, és voltak kudarcok is, amikor a legjobb szándék mellett sem tudtam segíteni.

Az itt eltöltött idő alatt, hogyan láttad a hallgatói „anyag” változásait, milyenek a bölcsészhallgatók?

Martin Luther King mondta:

*„Mindenki lehet nagy ember,
mert bárki képes másokat szolgálni.
A szolgálathoz nem kell egyetemi végzettség.
Nem kell hozzá egyeztetni
az alanyt az állítmánnyal.
Csak hálatelt szív kell hozzá,
szeretettől áthatott lélek.”*

Azért is választottam ezt a Martin Luther King idézetet, mert gyermekkorom egyik meghatározó élménye az ő személyéhez köthető. Hatéves koromban, amikor anyai nagymamámnál voltam, édesanyám azzal a szomorú hírral jött haza, hogy „édesanyám képzelje el, megölték Kennedyt”. A megölni szó és igazából a Kennedy név sem mondott egy hatéves gyereknek semmit, de ez az esemény mindig izgatott. Aztán 1968-ban Kennedy öccsét és Martin Luther Kinget is megölték, és valahogy ez az én, internet és sűrű események nélküli világomban, beleégtek az emlékezetembe, amely egy korszakot idéz fel bennem.

A mai hallgatók nem hiszem, hogy rosszabbak, de a szolgálatot, a rájuk figyelmet, az alapvető tiszteletet gyakran nem tudják értelmezni. Érték csaldások, sokszor tartottam a változásoktól, de összességében mindig kiegyensúlyozódott a helyzet. Sok kedves, vidám élmény is ér a fiatalokon keresztül, hiszem, hogy nincs itt a világ vége. Azonban érzem, hogy sok minden megváltozott az elmúlt 18 évben.

A humor sokszor átlendítheti az embert egy-egy nehezebb, megoldásra váró feladatban. Tudnál-e esetleg bármi kedves és vicces történetet mesélni a hallgatókkal való munkád során?

Azt hiszem, hogy a Tanulmányi Osztály kedvenc története az a kérdés marad, amikor azzal érkezett hozzánk egy hallgató, hogy állítsuk ki neki a purgatóriumot. Abszolutóriumot szeretett volna. Többször tapasztaltam a hallgatók meglepődését azon is, hogy a nevükön tudtam szólítani őket, ha volt közös ügyünk. Másrészt viszont, amikor egy hallgató kopogás, köszönés nélkül, zsebre dugott kézzel kezdte elmondani, mit szeretne, megkértem, hogy induljunk neki újra. Volt olyan is, aki mielőtt kilépett az ajtómon azt mondta,

Fotó: Mánfai György

hogy: „ide többször jövök majd”, mire én megnyugtattam, hogy szívesen látom, de lehet, ez néha fájdalmas lesz...

Munkád során sok átalakulásnak voltál tanúja: munkaszervezési ügyek, a tanulmányi rendszer változása stb. Milyen gyakorlatot tanácsolnál a munkatársaidnak a jövőre nézve?

A gólyatáborokban és az orientációs napokon mindig igyekeztem a hallgatóknak elmondani, hogy a nyitottságuk, a figyelmük, az információk követése, a határidők betartása milyen fontos. Kérdezzenek, és ezt tegyék időben és jó helyen. Munkatársaimnak is azt tudom tanácsolni, hogy nyitott szívvel, elfogadással nézzenek a hallgatókra, az ügyeikre, és ameddig a szabályok engedik, segítsenek. Vannak olyan tapasztalatok, amik ettől eltértenek minket, és néha nehéz elfogadni a tanuláshoz és a hivatalhoz való hozzáállást is. Sokszor éreztem, hogy Gárdonyi Géza szavai mentén kell élnünk, dolgoznunk ebben a sokszor rideg világban:

*„Légy az, kiből árad a nyugalom.
Légy az, kire nem hat a hatalom.
Nyújtsd oda, hol kéri a kezedet.
S menj oda, hol fázik a szeretet.”*

Mivel töltöd a szabadidődet a legszívesebben most?

Készülök a felszabaduló idő és energia jó felhasználására. Tervezgetek. Naponta bő háromnegyed óra gyaloglással érkeztem az egyetemre, ezt pótolnom kell, szeretnék sokat mozogni majd. Sok könyvet vettem elő, hogy elolvasom, és az óriási kertünkben is lesz mit tennem. Három kis unokánk – bár Budapesten –, de szintén várják a szabadabb nagymamát.

Olvastam egy kedves összeállítást arról, hogy mit remélünk a közeljövőtől. Azonosulni tudok a listával, így néhányat fel is sorolok:

- *hogya a maszkok mögül előkerüljenek a mosolyok,*
- *hogya érezhessük az ölelés feltöltő erejét,*
- *hogya immunrendszerünk szeretettől erősödjön,*
- *hogya tegyük szebbé a világot azzal, hogy nem egymás rossz tulajdonságait figyeljük,*
- *hogya a háborgó lelkekbe ismét béke költözhessen,*
- *hogya utazzunk, a világ szépségeit szabadon csodáljuk,*
- *hogya a humor felszabadíthassa lelkiünk keménységét,*
- *hogya együtt legyenek a családok,*
- *hogya a szeretetben ne számítson, kinek van igaza,*
- *hogya az életben benne tudjunk lenni tiszta szívvel.*

Ezt kívánom magamnak és a BTK valamennyi oktatójának, hallgatójának, munkatársának!

Huszárné Mánfai Máriával nyugdíjba vonulása alkalmából beszélgettünk. Szeretettel kívánunk neki tartalmas és boldog nyugdíjas éveket!

Az interjú készítője: *Szélpál Livia*